

Решение № 77 от 14.1.2013 г. по н. д. № 2808/2012 г. на XXIII състав на Административен съд - Пловдив

Чл. 28 ЗАНН

Чл. 63, ал. 1 ЗАНН

Чл. 63, ал. 2 ЗАНН

Чл. 57, ал. 1 ЗСБТ

Чл. 57, ал. 1, т. 1 ЗСБТ

Чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗСБТ

Чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗСБТ

Чл. 57, ал. 2 ЗСБТ

Чл. 65, ал. 2 ЗСБТ

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анелия Харитева

ЧЛЕНОВЕ: СТОИЛ БОТЕВ

ГЕОРГИ ПАСКОВ

СЕКРЕТАР: С.Д.

ПРОКУРОР: Росен Каменов

Касационно производство по чл. 63, ал.2 ЗАНН във връзка с чл.208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на Държавна комисия по стокови борси и тържища град София против решение № 2061 от 30.07.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 5481 по описа на Пловдивския районен съд за 2012 година, с което е отменено наказателно постановление № 01934 от 01.06.2010 г. на председателя на Държавната комисия по стокови борси и тържища, с което на „Олимпос“ ООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от управителя А.К., на основание чл.65, ал.2 ЗСБТ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3500 лева за нарушение на чл.57, ал.2 във връзка с чл.57, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗСБТ.

Според касатора решението е неправилно. Неправилен е изводът на районния съд, че следва да намери приложение чл.28 ЗАНН, като не е отчел нуждата от завишени изисквания към продавача на стокото тържище с оглед защита на живота и здравето на хората, като е без значение, дали нарушението е за първи път и дали са настъпили конкретни вреди за потребителите. Иска се отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответното дружеството моли да се потвърди обжалваното първоинстанционно решение.

Представителят на Окръжна прокуратура Пловдив дава заключение, че решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди.

Административен съд Пловдив, XXII касационен състав, като прецени допустимостта и основателността на жалбата, намира, че касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК, от страна по делото, за която решението е неблагоприятно, и е процесуално допустима. Разгледана по същество и в пределите на касационната проверка жалбата е основателна поради следните съображения:

За да отмени обжалваното наказателно постановление, съставът на Пловдивския районен съд е приел, че са налице категорични и безспорни доказателства за извършено от жалбоподателя нарушение на чл.57, ал.2 във връзка с чл.57, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗСБТ, но с оглед ниската степен на обществена опасност на извършеното административно нарушение случаят се явява маловажен и не е следвало дружеството да бъде санкционирано, а е трябвало да бъде предупредено писмено или устно, че при повторно нарушение ще му бъде наложена имуществена санкция. Касае се за първо нарушение, поисканите и непредставени документи са се намирали на място, различно от мястото, на което е извършвана продажбата, поради което наказващият орган категорично е следвало да приложи разпоредбата на чл.28 ЗАНН, още повече, че нарушението се явява изолирано и инцидентно за дружеството и от него не са настъпили никакви вредни последици. Според районния съд в случая много по-ефективно за индивидуалната превенция спрямо санкционираното дружество би било именно приложението на чл.28 ЗАНН.

Решението е неправилно. Основателно е възражението на административно-наказващия орган, че районният съд неправилно е приложил чл.28 ЗАНН за конкретния случай. Фактът, че нарушението е за първи път е че от него не са настъпили конкретни вредни последици, не е основание за прилагане на института на маловажност. Още повече, че конкретното административно нарушение е формално и настъпването на евентуално вреди не е негов съставомерен елемент. Законодателят е въвел задължение за продавачите на стоково тържище и на пазар на производителите да съхраняват и предоставят изчерпателно изброените в чл.57, ал.1 ЗСБТ документи. Наличието на тези документи гарантира на всеки потребител преди, по време и след извършване на продажба право да разбере качествата на стоката. В конкретния случай не се установява дружеството изобщо да е разполагало с такива документи, доколкото представените с възражението против акта за установяване на административно нарушение стокова разписка, фактура и сертификат за контрол и съответствие не си кореспондират, следователно необоснован

и незаконосъобразен е изводът на районния съд, че документите по чл.57, ал.1 ЗСБТ дружеството е съхранявало на друго място.

От доказателствата по делото се установява по безспорен начин извършването на нарушението и нарушителя. Наложено наказание е правилно и законосъобразно определено в минималния предвид по закона размер, тъй като нарушението е извършено за първи път. Не е налице маловажен случай, защото се касае за документи, свързани с качество, произход и безопасност на хранителни стоки, които биха могли да засегнат или увредят здравето на хората. Не се твърди и не се установява при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и при издаване на наказателното постановление да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са довели до ограничаване на правото на защита на дружеството-нарушител. Изложеното налага извод, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно.

Предвид изложеното, съдът намира, че е налице касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК, поради което обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди наказателното постановление на председателя на ДКСБТ София. Затова и на основание чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН във връзка с чл.221, ал.2 АПК Административен съд Пловдив, XXII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 2061 от 30.07.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 5481 по описа на Пловдивския районен съд за 2012 година и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 01934 от 01.06.2010 г. на председателя на Държавната комисия по стокови борси и тържища, с което на „Олимпос“ ООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: **, представлявано от управителя А.К., на основание чл.65, ал.2 ЗСБТ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3500 лева за нарушение на чл.57, ал.2 във връзка с чл.57, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗСБТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.